

I'm Not There

Alt for indforstået

Af Lasse Rasmussen

Instruktøren Todd Haynes har tidligere lavet filmen "Far From Heaven", der var en pastiche over Douglas Sirks fremragende melodrama "All That Heaven Allows" fra 50'erne. "Far From Heaven" var næsten kun interessant i sammenligning med Sirk filmen. Hvis man ikke kendte den og kendte den godt, var det svært at nyde "Far From Heaven"s kvaliteter.

Det samme kan siges om hans nye film "I'm Not There", som handler om Bob Dylan. Hvis man ikke kender Dylans biografi i detaljer, er filmen både trættende, kedelig og meget anstrengende. Instruktøren er nemlig gået efter at lave en meget indlevet og indforstået fortælling om Dylan, hans temaer, hans liv og de relationer, han har haft til de forskellige såvel samfunds- som musikbevægelser op gennem 60'erne.

Men det er ikke en biografisk film. Tværtimod. Det er en fortolkning og visualisering af kunstneren Bob Dylan. Resultatet er blevet en meget syret og flagrende film om de forskellige perioder, som Dylan er gået igennem.

Det siger noget om filmens meget fragmentariske stil, at man har delt Dylan figuren op i seks personligheder, som spilles af forskellige skuespillere: fra en sort dreng til Richard Gere og Cate Blanchett. Det virker mere corny og bizart end effektivt, ja flere steder nærmer det sig parodien, mere end det uddyber portrættet af Dylan. Især Cate Blanchett nærmer sig det parodiske. Hun er al for tydelig en kvinde klædt ud som Dylan – det fungerer simpelthen ikke.

De forskellige stadier i Dylans liv bliver ikke præsenteret kronologisk. Tværtimod springer man flittigt frem og tilbage mellem de enkelte perioder, fra den allertidligste Dylan, som var meget inspireret af de gamle folkemusikere til den sene apolitiske Dylan og i mellemtiden har man lige været forbi Dylans samfundskritiske periode, hvor han hudfletter det etablerede borgerskab, som han måske i virkeligheden selv er en del af, sådan som man lader en etableret engelsk kunstkritiker sige i filmen. Scenerne med ham er nok filmens mest interessante. Her kommer der pludselig lidt perspektiv på Dylan og hans karriere. Måske var Dylan slet ikke så ærlig, men udnyttede blot tiden og de forskellige musikalske retninger til at styrke sin egen karriere. Desværre ønsker filmen ikke at uddybe det kritiske aspekt omkring Dylan figuren nærmere, men haster videre til næste tableau.

Udover at springe i tid og sted, veksle mellem farver og sort/hvid rummer filmen også mange indforståede hip til berømte 60'er-figurer fra The Beatles til Allen Ginsburg og mange, mange andre. Flere af disse figurer præsenteres med andre navne, f.eks. Joan Bæz-figuren, hvilket kun øger forvirringen. Filmens mange spring, de mange forskellige udgaver af Bob Dylan, de mange tråde, der aldrig bliver samlet ordentligt, gør, at man aldrig bliver engageret i historien. Jeg tror, man skal være mere end almindeligt interesseret i Dylan og hans musik for at finde "I'm Not There" spændende og fascinerende. For mig levede filmen fuldt ud op til sin titel: Jeg var der ikke.

Filmfakta

USA 2007 - Instr. Todd Haynes - Manus: Todd Haynes, Oren Moverman - Medv: Christian Bale, Cate Blanchett, Marcus Carl Franklin, Richard Gere, Heath Ledger, Ben Whishaw, Shaun Balbar, Mark Camacho, Joe Cobden, Richie Havens, Julianne Moore, Charlotte Gainsbourg, Kris Kristofferson - 135 min. - Biografpremiere d. 23/11 2007 og på DVD d. 22/7 2008 - Udlejning/pressefotos © Scanbox

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6779&area=1>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2441>

<http://www.nytimes.com/2007/11/21/movies/21ther.html>